

דברות קודש

מאת
נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת צו

נאמטא

©
כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה
או לעילוי נשמת
ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:
א.י.ש. אשדוד
0527627127

על פרשת השבוע

עצמו, שאמנם שעשינו המצוה אבל המצוה אינו כל כך בשלימות כמו שצריך לעשותו באמת. וזה מה שאנו מתפללין והסר שמן מלפנינו ומלאחרינו, דהיינו היצר הרע שמגיע מלפני המצוה ולאחרי המצוה.

דהנה 'מה' מרמז לפעמים על ענין של גדלות ולפעמים על שפלות, 'מה' רמז לפעמים על גדלות, כמו מה רבו מעשיך ד' (תהלים קד). או מה גדלו מעשיך ד' (שם צו) וכיוצ"ב. ופעמים שרומז על שפלות ועניויות כמו שאמר משה רבנו ע"ה ונחנו מה (שמות מז).

וזה מה שאמר רבי שמעון בן יוחנן צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כים, שאם יש במצוה חסרון והעדר של 'כים' שהוא האותיות מה, הרי שגשאו רק האותיות צו. כלומר שאם האדם לא יהיה לו ה'מה' של הגדלות לפני המצוה, וה'מה' של הקטנות לאחר המצוה, אזי שגשאר רק התיבה צו, וכבר אמרו חז"ל (סנהדרין נג.) שאין צו אלא עבודה זרה. ולכן

צו את אהרן וגו' (ויקרא ו ב). ורש"י (שם) מביא מהספרא, אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כים.

התבוננתי כי בתיבת 'צו' חסרות האותיות 'מה' מהמילה

מצוה, וה'מה' הוא כמו הכים של המצוה, כי האות מ' הוא בתחילת התיבה של מצוה והאות ה' הוא בסוף, והוא כמו כים הסובב מבחוץ את מה הנמצא בתוכו, והיינו שהמ' והה' מסוככות את התיבה צו.

והנה בספרים הק' מבואר על מה שאנו מתפללין והסר שמן מלפנינו ומאחרינו, דהנה היצר הרע לפני שעושים מצוה מקרר האדם באומרו שאינו ראוי לעשות מצוות, והעצה היעוצה שילביש עצמו במדת הגאווה בבחינת וינבה לבו בדרכי ד'. ולאחר שעושים המצוה בא היצר הרע ואומר לו לאדם כי הוא עשה מצוה גדולה וחשובה בשלימות ומכנים בו הרהורי גאווה, ואז צריכים להשפיל

צריך הכתוב לזרוז על זה ביותר שעל
האדם להשכיל בדעת ובתבונה אימתי
שומה עליו להשתמש עם ה'מה' של
הגדלות, ואימתי להשתמש עם ה'מ'ה
של הקטנות, אבל תמיד יראה שלא
יהיה ח"ו חסרון כיס.

פרשת ויקרא - זכור תשפ"ב

קידושא רבה בצפרא דשבתא

שמחת השבע ברכות של החתן אליהו גריוולט
 עב"ג בת הד"ר שמואל דוד זופניק אייזן הי"ד
 והחתן מאיר ליכטמן עב"ג בת הד"ר חיים צבי אייזן הי"ד

לו השני, אני מקוה שאתה לא מקריב
 קרבנות וזורק דמים בבית.

רש"י כתב שקריאה הוא לשון חבה,
 לשון של וקרא זה אל זה. וגם
 אצל חתן כלה צריך להיות בחינה זו,
 שהקריאה זה אל זה, דהיינו מהחתן
 להכלה, וכן מהכלה להחתן צריך להיות
 באופן של חיבה.

ידוע ש'ויקרא' נכתב עם א' זעירא,
 ורבו מפרשי התורה לבאר ענין
 של א' זעירא. ובספרים הק' כתבו
 שענין זה מרמז על העניויות של משה
 רבינו.

חתן כלה צריכים לדעת שהקריאה
 זו של חיבה הוא רק באופן של
 עניויות, שרק אם החתן כלה לא

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו
 מאהל מועד לאמר (ויקרא א
 א). וכתב רש"י, לכל דברות ולכל
 אמירות ולכל צוויים קדמה קריאה,
 לשון חבה, לשון שמלאכי השרת
 משתמשין בו, שנאמר, וקרא זה אל
 זה, אבל לנביאי האומות עכו"ם נגלה
 אליהן בלשון עראי וטומאה, שנאמר
 ויקר אלוקים אל בלעם.

פרשתנו עוסקת בענין הקרבנות, והן
 נזכרות כמה שמשפטים
 העולם, על חתן שלאחר החתונה
 התחיל להתפלל בביתו במקום להגיע
 לבית הכנסת, וכששאלוהו על כן, אמר
 שהמדרין אמר לו שהבית שהוא בונה
 צריך להיות בית המקדש, וא"כ הוא
 רוצה להתפלל בבית המקדש, אמר

להשמידו. לכן אנו רוצים להראות להם שיש לנו עצה טובה נגד גזרותיהם, והיינו הרגליים, כי כל זמן שיש לנו רגליים ומסוגלים אנו לברוח למדינה אחרת, איננו מפחדים מהם.

דברים אלו מאוד מתאימים להמצב שבה נמצאים אחינו בני ישראל הגרים באוקריינא, אנחנו אין לנו צד במלחמה זו, ואנחנו יודעים כמה צרות סבלנו משתי אומות אלו במשך השנים, ואנחנו מקוים שהאב הרחמים השוכן במרומים ינקום מהם את נקמתינו, ואנו צריכים להתפלל על אחינו בית ישראל הנמצאים שם, וגם לאלה שהצליחו לברוח משם שיצליחו לשקם את עצמם, שהמקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה.

יעזור השי"ת שהחתנים והכלות יזכו לבנות בית נאמן בישראל ושזיווגם יעלה יפה, ושזיווג המשפחות לראות מלוא חפניים נחת ותענוג דקדושה מהם ומכל יוצ"ח עדי נוכח לבואת גוא"צ בב"א.

מרגישים בבחינה של בשבילי נברא העולם, אז יוכל להיות קריאה של חיבה.

ואמרתי פעם לפרש מה שאמרו חז"ל (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם, שאם כל אחד מסתכל שכל מה שהוא מקבל מהשני הוא בבחינה של זכו, שבאמת לא מגיע לי, ואם קיבלתי, זה כמו שזכיתי בפיו, אז שכינה שרויה ביניהם.

החיפך מזה הוא 'עמלק', כמו שכתבו בספרים הק' ש'עמלק' הוא בגמטריא של 'רם' שמרמוז על גאווה. ואנו צריכים למחות את עמלק, ולהתנהג בהכנעה ושפלות רוח.

כשנמלט הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע ואנשי הצירו מגאליציא במלחמת העולם הראשונה, אמר לבאר מדוע נוהגים בעת קריאת המגילה להכות גם ברגלים כששומעים את השם 'המן', כי אנו יודעים כי בכל דור ודור עומדים עלינו לבלותינו, וישנם שונאי ישראל כמו המן ימ"ש שמסמל את כל צוררי היהודים שרוצים

רעוא דרעוין

והנה זה לעומת זה עשה האלוקים, שרצונו ית' היה שיהיה שכר ועונש, ולכן עשה ית' שיהיה צד אחר היפך הקדושה, וברא היצר הרע והסיטרא אחרא, והם זה לעומת זה של צד הקדושה. ובחר לעצמו היצר הרע המסית אותיות ס"מ שהם לעומת הקדושה, כי מילוי של סמ"ך מ"ם ג"כ גימטריא ס"מ, ומורה על התפשטות הטומאה ח"ו מאותיות ס"מ להמילוי.

והנה זאת עבודתו של האדם בעולם הזה שלא יתן מקום להס"א להתפשט, רק שיהיה התפשטות הקדושה, כי היצר הרע וס"א מפתים את האדם לתאוות ומותרות, ועל ידי זה מתפשטת הס"א בהמותרות, וצריך האדם להכניע כוחם ע"י ביטול התאוות. וזה היה ענין הקרבן, שעיקר הקרבן זריקת הדם, כי התאוות באים מתגבורת ורתיחת הדם, משם יש כח להס"א להביא אותו לתאוות ח"ו, ולכן שמו של בשר ודם 'אדם' שצריך לצרף אות א' להדם, שלא ילך אחרי התאוות של תגבורת ורתיחת הדם, מחמת שיכיר את כבוד אלופו של עולם ואחדותו ית"ש המרומז באות א"לף.

ויקרא אל משה וגו'. אדם כי יקריב מכם קרבן לה' וגו'. יקריב אותו לרצונו לפני ה'. וזרקו את הדם וגו' (ויקרא א א-ג, ה).

זקני הרה"ק מראפשיץ זי"ע (זרע קודש בפרשתו) מבאר ענין הקרבן, דהנה הבורא ית"ש ברא כל העולמות ומהוה כל הויות, וקרא שמו הקדוש הויה על שם שמהוה כל הויות, ובחר לעצמו אותיות הויה באופן שהויה במילוי ההי"ן, דהיינו יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה, והוא שם ב"ן שהמילוי שלו ג"כ הויה.

וזה מרמז על יחודו ית"ש עם כנסת ישראל. כי ענין המילוי של השמות הוא התפשטות הקדושה מאותיות הפשוטות להמילוי, ומורה שהשי"ת המהוה כל הויות ברצונו ית' עשה שנתפשט הקדושה להעולמות. ועיקר התפשטות הקדושה הוא ע"י עמו בני ישראל, ולכן אנו נקראים בנים למקום, ברא דאתמשך ממוחא דאבא, ולכן המילוי הזה במילוי ההי"ן שהמילוי הוא ג"כ הויה גימטריא ב"ן על דרך הנ"ל, כמו שכתוב והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (זכריה ד ט).

וזה מה שכתוב כשיקריב 'מכם' שמורה על התפשטות ומותרות, רוצה עתה להקריב לה' לבטל כח הס"א מאותיות אלו, שלא יהיה התפשטות ומילוי לס"א באותיות אלו.

ומבאר הרה"ק מראפשיץ לפי דברים אלו פירוש הפסוק במגילה (אסתר י א), וישם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים, שלכאורה מה ענין סיפור זה למגילה, כיון שכבר נשלם סיפור הנס. רק יובן על דרך הנ"ל שבא הכתוב לומר שהגם שאנחנו מספרים גודל הנס הנפלא שעשה יתברך עמנו, עם כל זה עדיין לא היה גאולה שלימה להכניע כל הקליפות בשלימות, הגם מפלת המן שהיה שמו ג"כ באותיות אלו שהמילוי באותיות השורש, כי מילוי ה' הוא ה' כזה ה"ה, וכן מ"ם ונו"ן, ועל ידי מפלתו היה קצת מפלת הס"א, שבררה אותיות כאלו שהמילוי באותיות השורש שמורה על התפשטות הטומאה ח"ו כנ"ל, מ"מ עדיין נשאר אותיות 'מס' בקליפה.

אירא בכתבי האר"י כי כלב בנימטריא ב"ן, והוא שם ב"ן דקליפה. ואפשר לומר שעל זה התפללה אסתר הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי

ואם ח"ו כבר חטא והלך אחר רתיחת הדם, היה התקנה להביא קרבן ולזרוק הדם, להורות שמתחרט על שהלך אחר רתיחת הדם, והלך אחר מותרות, ובוזה היה התפשטות הס"א ח"ו מתחרט על זה, ורוצה לזכוח את יצרו ותגבורת הדם שלו שלא יתאוה רק לעבודתו ית"ש, וזה הוא זריקת הדם על גבי המזבח, וכמו דכתיב לרצונכם תזבחהו (ויקרא יט ה) שיזבח הרצון שלו, כמו שאמרו חז"ל (אבות ב ד) במל רצונך מפני רצונו ית', ויקריב את רצונו רק לה' לבדו.

ולבן בויקרא 'א' זעירא, כי בספר ויקרא הנקרא תורת כהנים שמדבר הכל בעניני קרבנות, לכפר על מי שהלך אחרי היצר הרע ותגבורת הדם, שעל ידי שלא היה מכיר גדולתו של אלופו של עולם, והיה כביכול אלופו של עולם קטן בעיניו, ועל זה מרמז הא' זעירא שהיה אצלו בבחינת קטנות ולא הכיר גדולתו יתברך. וזה שאמר הכתוב אדם כי יקריב מכם קרבן לה', כי אלו אותיות 'מכם' הם של מילוי סמ"ך מ"ם, כי המילוי מורה על התפשטות, מורה על התפשטות הס"א, שנתן להם כח ע"י שהלך אחר תאוות ומותרות כנ"ל, ועתה רוצה לבטל כוחם ולהכניע תאוותיו לה',

שהוא הס"א, ע"י שאנו מתחזקים בלימוד התורה, כמו שאמרו חז"ל (מגילה מז:): על הפסוק (אסתר ח מז) ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, שאורה זו תורה, וכן הוא אומר (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור. וכך כתב הרמ"א (או"ח תרצה ב) שטוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה של פורים.

וב"ה שאצלנו בקהילה יש ישיבת מרדכי הצדיק, שנתייסד ע"י ראש ישיבת מרדכי הצדיק הרה"ג ר' פינחס אשר שליט"א, שהוא מיועד לענין זה שנוכל לעסוק בתורה ביום הפורים, וכמו שאמרנו שזה חלק עיקרי בעבודתנו ביום הפורים.

יעזור השי"ת שנוכל לעבוד את בוראנו באופן של התפשטות כח הקדושה, ועל ידי כן נוכל לפעול למחיית עמלק, ולבנין בית המקדש בביאת גוא"צ בב"א.

(תהלים כב כא). להצילה מהס"א של שם ב"ן, שהוא בחינה שאמרנו שהמילוי של סמ"ך מ"ם גימטריא ס"ב, כמו שבשם ב"ן המילוי של שם הוי"ה הוא ג"כ הוי"ה.

ונראה להוסיף על דברי זקני הנ"ל, שבזמן הזה שאין לנו קרבנות, איך אנו יכולים למנוע כוח ההתפשטות של היצר הרע, אלא שאמרו חז"ל (מנחות קי) כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה, וע"י לימוד התורה אנו זוכים להתפשטות כח הקדושה, ובוה אנו מונעים כח ההתפשטות של היצר הרע.

ידוע שאצל חסידים היו נוקמים שהאופן שמגיעים לסור מרע הוא ע"י עשה טוב. כמו כן ע"י לימוד התורה אנו זוכים לסור מרע ע"י העשה טוב של לימוד תורה.

וזה עבודתנו בימים אלו של ימי הפורים להחליש הכח של עמלק,

